

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 304/2026
25.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Миодраг Јанковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова – КЈС ..., коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 84/25 од 02.07.2025. године, у седници одржаној 25.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 84/25 од 02.07.2025. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 84/25 од 02.07.2025. године и пресуда Првог основног суда у Београду П1 2960/23 од 16.09.2024. године, исправљена решењем истог суда П1 2960/23 од 07.04.2025. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да на име тужиоца уплати доприносе за здравствено осигурање Републичком заводу за здравствено осигурање за период од 01.06.2013. године до 30.09.2017. године на износе који су досуђени правноснажном и извршном пресудом Првог основног суда у Београду П1 292/15 од 23.01.2018. године и то: на износ од по 31.123,27 динара почев од јуна месеца 2013. године, закључно са септембром месецом 2017. године и на износ од по 10.000,00 динара почев од јуна месеца 2013. године закључно са септембром месецом 2014. године, као и трошкове парничног поступка од 83.250,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење па до исплате.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженој накнади трошкове целокупног поступка у износу од 123.750,00 динара у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2960/23 од 16.09.2024. године, исправљеном решењем истог суда под истим бројем од 07.04.2025. године, ставом

првим изреке, одбијен је предлог тужене за прекид поступка. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да на име тужиоца уплати РЗЗО за период од 01.06.2013. године до 30.09.2017. године доприносе по основу здравственог осигурања на износе који су утврђени правноснажном и извршном пресудом Првог основног суда у Београду П1 292/15 од 23.01.2018. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 83.250,00 динара са законском затезном каматом од дана настуања услова за извршење па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 84/25 од 02.07.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужене, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

По оцени Врховног суда, о посебној ревизији тужене у овом спору потребно је одлучивати ради новог тумачења права по питању застарелости доприноса за обавезно социјално осигурање и начина рачунања рока застарелости, због чега је на основу члана 404. Закона о парничном поступку (Сл. Гласник РС бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту ЗПП), одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија тужене основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, извршном пресудом Првог основног суда у Београду П1 2960/23 од 16.09.2024. године, исправљеном решењем истог суда П1 2960/23 од 07.04.2025. године обавезана је тужена да исплати тужиоцу неисплаћену зараду за период од јуна 2013. године закључно са септембром 2017. године. На досуђене износе зараде за означени период тужена није уплатила за тужиоца доприносе за здравствено осигурање.

Тужба за уплату доприноса поднета је 07.09.2023. године. Тужена је истакла приговор застарелости тужиочевог потраживања.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом чланова 2, 3. и 51. став 1. и 2. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, чланова 105. став 1. и 2. и 164. Закона о раду и чланова 154. став 1. и 172. став 1. Закона о облигационим односима у вези са чланом 125. Закона о државним службеницима, усвојили тужбен изахтев. По становишту судова, тужиочево потраживање није застарело јер је обавеза тужене на уплату доприноса за здравствено осигурање настала са правноснажношћу одлуке о досуђеним зарадама 19.09.2018. године, тако да до подношења тужбе није протекао рок од три године прописан чланом 196. Закона о раду.

По налажењу Врховног суда, основани су наводи ревидента да је истакнути приговор застарелости оцењен погрешном применом материјалног права.

Доприноси који се плаћају из зараде, у смислу члана 105. став 2. Закона о раду, које је послодавац дужан да обрачуна и уплати у своје име, а у корист запосленог, саставни су део зараде и представљају потраживање запосленог из радног односа који је по својој природи грађанско-правни, облигациони однос. Зато се на спорни однос

странака у погледу застарелости потраживања доприноса за здравствено осигурање као саставног дела зараде за период јун 2013. године-септембар 2017. године, досуђених извршном пресудом П1 2960/23 од 16.09.2024. године, примењује одредба члана 196. Закона о раду у вези са члановима 360, 361. и 362. Закона о облигационим односима. На тај правни однос не може се применити одредба члана 114е Закона о пореском поступку и пореској администрацији, којом је прописано да се одредбе тог закона о застарелости права на утврђење и наплату не примењују на доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и доприносе за обавезно здравствено осигурање, јер се у конкретном случају не ради о пореском поступку и односу између пореске управе и пореског обвезника.

Одредбом члана 196. Закона о раду прописано је да сва новчана потраживања из радног односа застаревају у року од три године од дана настанка обавезе. За потраживање из радног односа застарелост почиње да тече првог дана после дана када је запослени могао да захтева њено испуњење, што је у складу са чланом 361. став 1. Закона о облигационим односима. Према одредби члана 4. став 2. Закона о платама државних службеника и намештеника, плате се исплаћују у текућем месецу за претходни месец. Рок застарелости, сагласно члану 362. Закона о облигационим односима, наступа кад истекне последњи дан законом одређеног времена. Одредбом члана 360. став 1. и 2. Закона о облигационим односима прописано је да застарелошћу престаје право захтевати испуњење обавезе и да застарелост наступа када протекне законом одређено време у коме је поверилац могао захтевати испуњење обавезе. Према ставу 3. те одредбе, суд се не може обазирати на застарелост ако се дужник није на њу позвао.

Следствено изложеном, обавеза тужене да у своје име и за рачун тужиоца уплати доприносе за обавезно здравствено осигурање настала је истовремено са обавезом да тужиоцу исплати плату за сваки месец у периоду од јуна 2013. године до септембра 2017. године. Испуњење обавезе тужене на уплату тих доприноса тужилац је могао да захтева првог дана после дана када је могао захтевати испуњење обавезе тужене на исплату плате. Тужилац је у парници коју је покренуо ради њене исплате за означени временски период, окончане пресудом од 23.01.2018. године, која је постала правноснажна 19.09.2018. године, пропустио да тражи и уплату доприноса за здравствено осигурање на тражене и досуђене износе неисплаћене плате. Како је до подношења ове тужбе протекао рок од три године из члана 196. Закона о раду, то је услед наступања застарелости престало право тужиоца да захтева од тужене испуњење обавезе уплате доприноса за обавезно здравствено осигурање.

Из наведених разлога, на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Одлука о трошковима поступка из трећег става изреке, донета је на основу члана 165. став 2. у вези са члановима 153. став 1. и 154. ЗПП. Туженој су досуђени трошкови поступка за састав одговора на тужбу у износу од 24.750,00 динара, жалбе и ревизије у износу од по 49.500,00 динара, све по важећој Адвокатској тарифи.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић